

بالڪ ڪتاب مالها

ڏاکو: ٻيون

روٽو، چنڊ

ليکڪ: ڪٽرينا مائٽرا ۽ تيرواتي

مترجم: غلام جوليڻو

حق ۽ واسطا اداري وٽ محفوظ

ڪتاب جو نالو	:	روڻو چنڊ
موضوع	:	ٻاراڻو ادب
ليکڪ	:	ڪٽرينا مائيرا ۽ ٽيروائي
مترجم	:	ظفر جُڻيجو
سرورق ۽ خاڪا	:	هون الهی تيدگ (انگريزي ڇاپو) هرجي لعل (سنڌي ڇاپو)
ڇاپيندڙ	:	مئليسن رينڊل اينڊ اهورو نيوزيلينڊ [انگريزي ڇاپو 1992ع] فينيڪس بڪس، حيدرآباد، [سنڌي ڇاپو 2012ع]
ڳاڻيٽو	:	1000
قيمت	:	70/- روپيا

All Rights Reserved:

Title	:	Cry-Baby Moon
Author:	:	Katerina Mataira & Terewai Kemp
Illustrations by	:	Hone Ihi-o-te-rangi Ngata [English Edition] Harji Lal [Sindhi Edition]
Translated by	:	Zaffar Junejo
Composing & Layout	:	Ahmed Solangi
Published by	:	Mallison Rendal and Ahuru New Zealand [English Edition 1992] Phoenix Books, Hyderabad, [Sindhi Edition 2012]
Copies	:	1000
Price	:	Rs. 70/-

ٻه اکر

سنڌي ٻوليءَ ۾ ڪيترائي ٻاراڻا ڪتاب شايع ٿي رهيا آهن. پر پوءِ به هڪ اهڙي ڪتابي سلسلي جي اشد ضرورت هئي، جيڪو ٻارڙن جي ذهنن جي منظم ۽ با ترتيب آبياري ڪري سگهي. فينيڪس بڪس ٽيم وٽ ڪافي عرصي کان هڪ اهڙي ڪتابي سلسلي شروع ڪرڻ جي رٿا هئي، جنهن تحت ٻارڙن جي نه رڳو تعليم ۽ تربيت ڪري سگهجي، پر کين مستقبل جي للڪارن لاءِ به تيار ڪجي.

ڄاڻايل ٻاراڻي ڪتابي رٿا کي هڪ مقصد هيٺ تن ڏاڪن ۾ ورهايو ويو آهي. پهرئين ڏاڪي ۾ نئين کان پنجون درجو، ٻئين ڏاڪي ۾ ڇهين کان اٺون درجو، ۽ ٽئين ڏاڪي ۾ نائين کان ڏهون درجو شامل آهن. هن ٻئين ڏاڪي ۾ ڪئٽرينا مائٽرا ۽ ٿيروائي جي مشهور ڪتاب ”ڪراءِ - بي بي مون“ جو ترجمو بعنوان ”روڻو چنڊ“ پيش ڪري رهيا آهيون.

هي ڪتاب 1992ع ۾ مئليس رينڊل اينڊ اهورو پبلشنگ هائوس، [نيوزيلينڊ] انگريزي ٻوليءَ ۾ شايع ڪيو ويو هو. هيءُ ڪتاب ٻارن کي ٻڌائي ٿو ته لڳاتار ڪوشش ۽ درست واٽ وٺڻ سان ڪاميابي ماڻي سگهجي ٿي.

مٿي ذڪر ڪيل رٿا تحت ٽنهي ڏاڪن هيٺ نو موضوع متعارف ڪيا ويندا جيئن: فطرت، فطري لقاءَ، سنڌ شناسي، آکاڻيون، ماحوليات، صحت ۽ صفائي، رياضي، فلسفو، اڳواڻ ۽ شاعري وغيره. هن رٿا هيٺ ٻاراڻي ادب جا شاهڪار ڪتاب ترجمو ڪري ٻارن لاءِ شايع ڪيا ويندا ته جيئن هو شعوري طرح دنيا جي ٻارن سان ڪلهوڪلهي ۾ ملائي سگهن. ان کانسواءِ سنڌ جون ٻاراڻيون لوڪ ڪهاڻيون پڻ شايع ڪيون وينديون ته جيئن ٻار پنهنجي ثقافت، علم ۽ ادب کان به واقف ٿي سگهن.

روزينا جوڻيجو

فينيڪس بڪس

حيدرآباد

چند روئي رهيو هو.

چند ايڏا ته ڏک پريا سڏڪا پي پريا جو ڀرسان لنگهندڙ
ڪر بيهي رهيو ۽ پڇيائينس: ”ادا چند! ڇو پيو روئين؟“
”روٽان انڪري ٿو جو مان پنهنجو چهرو سمنڊ ۾ نٿو ڏسي
سگهان.“ چند سڏڪندي ورائيو.
”بس! ڳالهه ٻه اها!؟“ ڪر جواب ڏنو.
”پاڻو چند! تو سمنڊ ۾ پنهنجو چهرو انڪري نٿو ڏسي
سگهين. ڇو ته تون ننڍڙو آهين، ٿورو پاڻ کي وڌو ڪر ته پوءِ
تون پنهنجي چهرو ڏسي سگهندين.“

چند ڪڪر جي صلاح مڃيندي ڪجهه انتظار ڪيو ۽ وڌڙو
به ٿيو. پاڻ ۾ چمڪ ڏمڪ به پيدا ڪيائين. پراڻي سڀ جتن
ڪرڻ کان پوءِ به جڏهن آسمان جي سير تي نڪتو ۽ پنهنجو
چهرو پسڻ لاءِ هيٺ سمنڊ ڏانهن جهاتي پاتائين ته کيس
پنهنجو چهرو نظر نه آيو ۽ وري روئڻ لڳو.

هاڻي ته چند ڄڻ ته پار ڪڍي پي رڻو سندس روئڻ تي ڀرسان
لنگهندڙ برسات وسڻ بند ڪيو ۽ چند کان پڇيائين: ”چند!
ايڏو چوپيو روئين؟“

”روئن پيو، ڇو ته پنهنجي چهري جوعڪس سمنڊ ۾ نٿو ڏسي
سگهان.“ چند سڏڪندي ورائيو.
”اها به ڪا روئڻ جي ڳالهه آهي؟“

”اهو رڳو انڪري آهي جو تون ننڍو آهين، ڪجهه وڏو ۽
وڌيڪ روشن ٿي ته پوءِ پنهنجو عڪس سمنڊ ۾ ڏسي
سگهندين.“

چند ٿورن ڏينهن کانپوءِ وري آسمان جي سير تي نڪتو. هن وڏي اُڪير مان سمنڊ تي نظر وڌي پر پنهنجو چهرو پسي ڪونه سگهيو ته وري روئڻ شروع ڪيائين.

چند هاڻي وڏي سڌ روئي رهيو هو. هن جي روئڻ تي ڪنوڻ ۽ گوڙ هن ڏانهن ويا، جيڪي اُتان گذري رهيا هئا.

”اڙي چند! ڳالهه ڇا آهي، چوپين جونڊ آرام ڦٽايو اٿئي؟“ ڪنوڻ ۽ گوڙ خفا ٿيندي چند کان پڇيو.

”ڪاوڙ ڇوڻا ڪيو، مان ته پنهنجو چهرو سمنڊ ۾ ڏسڻ ٿو گهران.“ چند نمائائيءَ سان چيو.

”تون اڃا به ٿورو وڏو ٿي ۽ وڌيڪ روشن ٿي ته پوءِ پاڻ کي سمنڊ ۾ ڏسي سگهندين.“ ڪنوڻ ۽ گوڙ هڪ آواز تي چيو.

چند اڃا به وڌيڪ چمڪيو ته هر طرف سُهاڻي ٿي وئي. هڪ

نئين جوش ۽ جذبي سان آسمان جي سير تي نڪتو. هن پاڻ

پسڻ لاءِ گهڻو ئي هيٺ نهاريو پر پوءِ به پنهنجو عڪس ڏسي

ڪونه سگهيو.

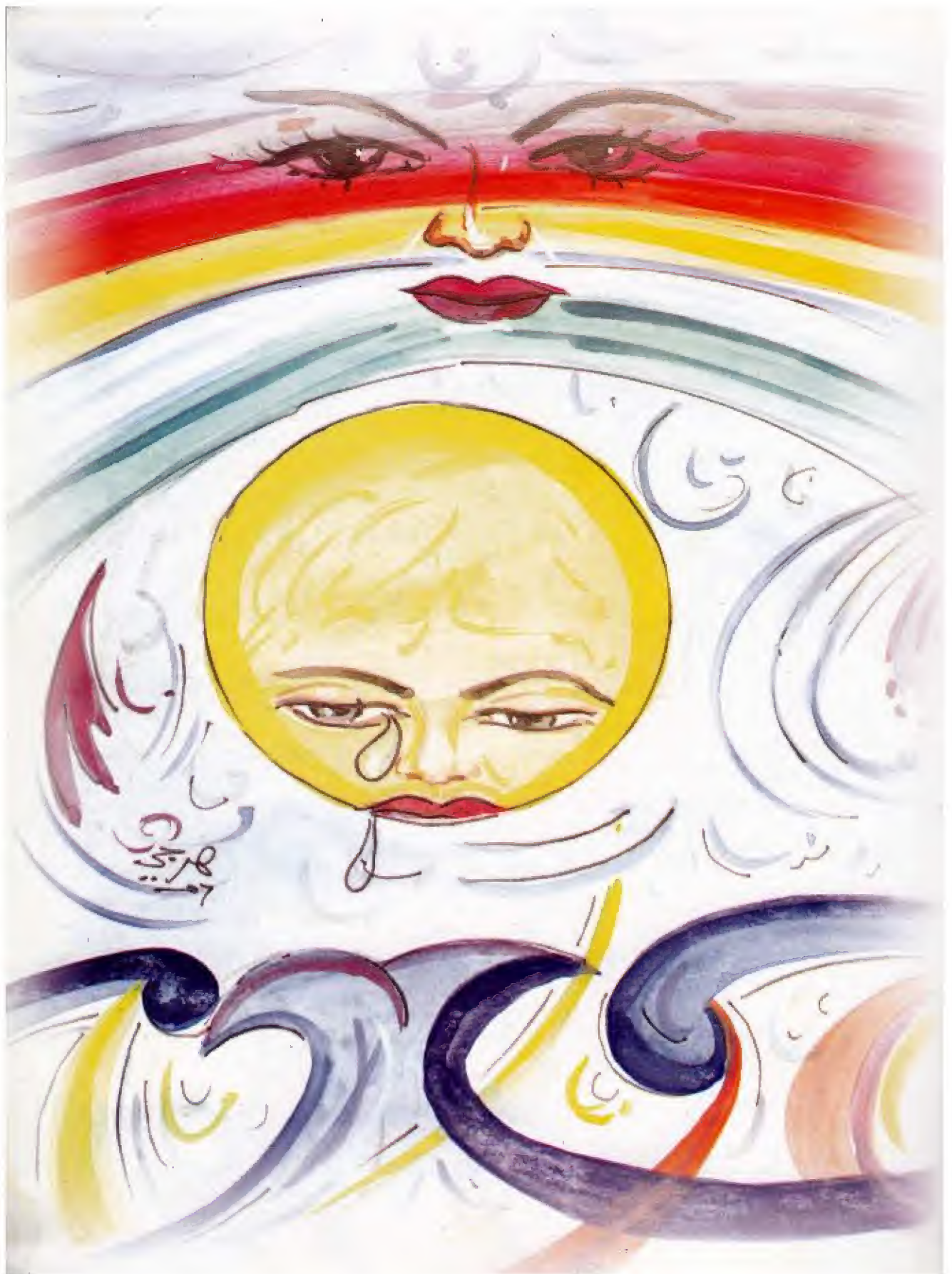

چند وڏي ڏک مان روئي رهيو هو. انڊلٽ روئڻ جو آواز ٻڌي چند کان پڇيائين: ”منهنجا سهڻا چند! توکي ڪنهن رنجايو آهي؟“
”مان پنهنجو عڪس سمنڊ ۾ ڏسڻ گهران ٿو. پر ڏسي نٿو سگهان. منهنجي روئڻ جو اهو ئي سبب آهي.“ چند ڳوڙها اڳهندي ورائيو.

”توڪي خبر آهي، ته تون پنهنجو عڪس چونه ٿو ڏسي سگهين؟“
”نه. مان نه ٿو ڄاڻان.“ چند معصوميت سان ورائيو
”تون عڪس انڪري ڏسي نٿو سگهين، ڇو ته چولين سبب سمنڊ ۾ مٿار ڪانهي، ۽ تنهنجو عڪس ڪونه ٿو ٺهي.“
انڊلٽ وضاحت ڪندي چيو.

”ڇا واقعي اهو ئي سبب آهي؟“ چند حيرانيءَ مان پڇيو.
”هاڻي مون کي ڇا ڪرڻ گهرجي؟“ چند انڊلٽ کان پڇيو.
”توڪي ڪرڻو هي آهي ته ديوتا کي چئو ته هوائن کي جهڪو ڪري ته سمنڊ ۾ چوليو پيدا نه ٿين. سمنڊ مائو ٿئي ته تون پنهنجو عڪس ڏسين سگهين.“

”پيٽ انڊلٽ! تنهنجي مشوري لاءِ مهرباني.“ چند انڊلٽ جا ٿورا مڃيندي چيو.

چند ڏاڍي دلسوز انداز سان سمنڊ جي ديوتا کي پاڏايو سندس
آواز جي ميناس ۽ انداز تي ڪڪر، برسات، ڪيوڻ ۽ گوڙ به
بيهي رهيا.

چند ديوتا کي چئي رهيو هو:

’اي سمنڊن جا داتا،

لهرن ۽ ويرن جا واهرو

سمنڊ تي پاڇه ڪر.

هوائن کي روڪ،

سمنڊ کي مائو ڪر،

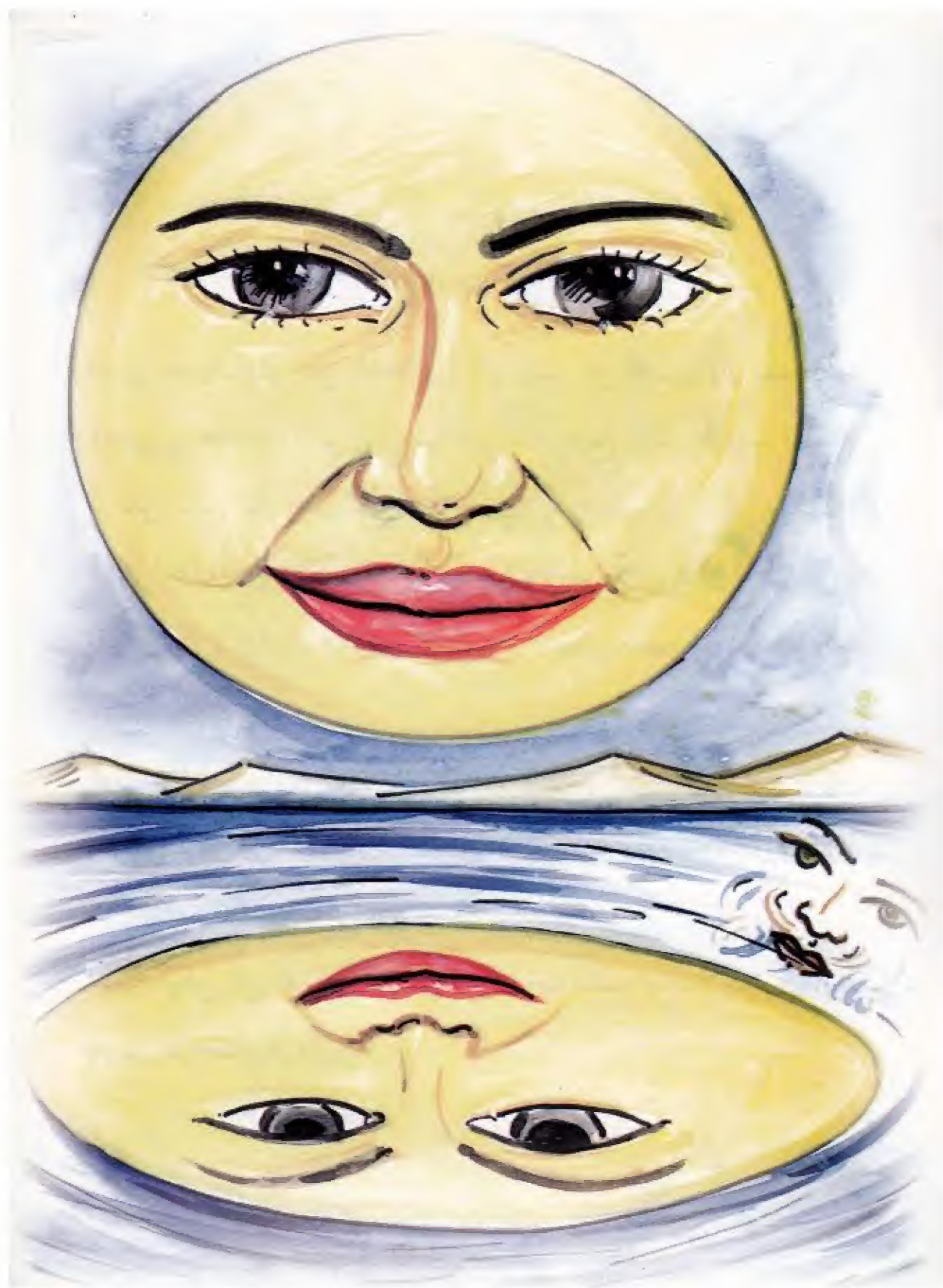
مان پنهنجو مهڪندڙ مُڪ سمنڊ ۾ پسي سگهان.

انهيءَ التجا کان پوءِ، چنڊ آسمان جي سير تي روانو ٿيو. هن
هيٺ نهاريو ته هن کي سمنڊ جي ماڻي، نيري ۽ اجري پاڻيءَ ۾
پنهنجو پهڪندڙ چهرو مُشڪندي نظر آيو.

”نيٺ ... آخرڪار ... مان درست صلاح سبب سڦل ٿيس.“
چنڊ خوش ٿيندي پنهنجي مُنهن ڀُڙڪيو.

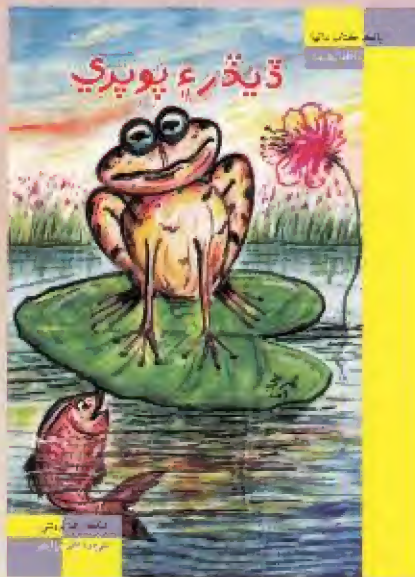
ماء پيءُ ۽ استاد لاءِ گذارش

اسين هميشه ٻار جي ناڪاميءَ لاءِ کيس ٽي قصور وار سمجهندا آهيون پر ڪڏهن ائين به ٿيندو آهي ته صحيح واٽ ۽ درست مشوري نه ملڻ سبب ٻار ڪوشش جي باوجود به ڪامياب نه ٿي سگهندو آهي. اهڙي صورتحال ۾ اسان سڀني لاءِ لازمي آهي ته ان نقطي تي به نظر رکون ته ڇا ٻار ڪنهن تعليمي و تربيتي سکيا لاءِ درست واٽ ڪتب آندي آهي؟

هن ڪتاب ۾ بيان ڪيل آهي ته ڪيئن چند ڪوشش ڪرڻ کانپوءِ به سڦل نه پي ٿي سگهيو. پر جڏهن انڊلٽ ڪيس درست مشورو ڏنو ته هو هڪدم ڪامياب ٿي ويو.

اسان سڀني کي گهرجي ته ٻارن کي درست مشورا ۽ صلاحون ڏيون ته جيئن هو ڪامياب ٿين.

فینونکس بوکس جا چپايل پاران اا ڪتاب

Phoenix Books
[an income generating initiative of TRD]
C-73, GMB Colony, Qasimabad,
Hyderabad, Sindh, Pakistan.
Ph.00-92-22-2655021
E-mail: trdsindh@yahoo.com

موضوع: پاران ادب

قيمت: 20/- روپيا